

szteletre méltó az ujság szerzőinek, szerkesztőinek is a bátorsága, hogy követ-
esen megőrizték a különféle hatások ellenére is eredeti törekvéseiket, szándé-

án ez a lap a későbbiekben elősegíti az együttgondolkodást, együttpolitizálást.
ítja tisztolni az ellentétes véleményeket, kialakítja a diákokban és a vezetők-
demokráciára való készséget. Ugyanakkor partnere is lehet a kari KISZ, párt
ami vezetésnek a különböző döntések előkészítésénél, hatásainak feltárásá-
hallgatói vélemények közvetítésével. Kontrollja lehet a KISZ-vezetésnek, nő-
ti a közös felelősségvállalást is.

lőszíniileg szakaszhatárhoz érkezett a lap. Bővíteni kell a témaválasztást. Te-
ységi területüket szélesíteni szükséges. Több embert kell bevonni az ujságírá-
lap szerkesztői mindezt világosan látják, amit tükröz a Gondolat-jel szerkesz-
ének kibővített ülése is. Ez az ülés üditően hatott rám őszinteségével, gondo-
zagságával és uját akarásával. Élményben volt részem... Csak így tovább!

Nagy Balázs

+ + +

PÉNZEN VETT AKTIVITÁS?

/Egy nem pártatlan kívülálló felvetései/

atérő panaszként hangzik el a Gondolat-jel tevékenységével kapcsolatban, hogy
esztői-szerzői gárdája egy szűk körre korlátozódik, az utánpótlás jelentkező-
szinte minden jele nélkül, és bár cikkei jelentős mértékben megkavarták az
vizet", számos újszerű pozitívumot tartalmaznak, az általuk kiváltott -- bár-
ire is meghótt -- érdeklődés közel sincs arányban a szándékolttal és kívána-
l. Fenyeget a veszély, hogy végül is beltenyészet alakul ki, mégpedig éppen
lyan lap szerkesztésében, amely társadalmunk ma talán legfontosabb ügyével: a
rácia kibontakoztatásával való foglalkozást vállalta fel, s programul tűzte ki,
az elitista-paternalista tendenciák leküzdésével az egyetemisták minél nagyobb
ének véleményét tolmácsolja.

nézzük csak meg konkrétan: melyek voltak azok a témák, amelyekről írva a Gon-
-jel közönsége egészéhez szólt. A válasz: az érdekvédelemmel kapcsolatos kér-
váltak ezek. A hallgatók szociális, anyagi életkörülményeivel való foglalko-
vélte tehát az ujság teljesíteni azt a feladatát, hogy a bázisául szolgáló
ekkel kapcsolatot tartson. Ennek a problémának a középpontba állítása volt jel-
a KISZ legutóbbi kongresszusára, s szintén ezzel kapcsolatosak az ifjúság
etét érintő, mostanában napvilágot látott rendelkezések is. S valóban: a hall-
életkörülményei javulóban. A szerkesztőség és az olvasók azonban nem kerül-
őzelebb egymáshoz. Pényzen vett passzivitás? Vagy csak ismét az intellektüel ö-
k ismert dilemmája termelődött újra? A meg nem értett zseniké, akik hiába sze-
k az általuk hön imádott népüket annak akarata ellenére is megváltani, parti-
itásuk, közömbösségük falát semmilyen raszkolnyikovi tettel nem törhetik át?
a gyanum, hogy a fenti izléstelen tirádák zsákutcája elkerülhetetlen, ha vál-
lanul megfelelkezünk arról, hogy nemcsak kenyérrel él az ember. Hiába emelik
ztöndiját, ha a hallgató elissza, elkártyázza, hiába több az albérleti segély,
lakó semmittevéssel csapja agyon otthon az időt, hiába javul a tankönyvellá-
ha a használók vagy a magolésból vagy a lógásból üznek sportot, s mindezt azért,
életüket perspektívatlanlannak látják, nem találják meg benne a helyüket. S akinek
megbízható hátországa a magánéletben, nincsenek tartalmas emberi kapcsolatai,
mes elfoglaltságai, annak nem lesz motivációja arra, hogy politizáljon, a vi-
olgaival foglalkozzon. Hadd említsek egy egészen triviális, de alapvetően fon-
ényt, amely eddig teljesen figyelmen kívül lett hagyva: a bölcsészkaron a hall-
legnagyobb része lány. A nők -- az évezredek elnyomatásból eredő előítélet és
rlat miatt -- a közéletben többnyire másodhegedüsi szerepre kényszerülnek. E-
energiáikat már fiatal korban is tulnyomórészt a társkeresés, a mindennapi em-
kapcsolatok kötik le. S mennyire fokozottan lehet ez érvényes ott, ahol ez

ri számaránybeli okok miatt van súlyosan megnehezítve! Mennyi lelki törést, rációt okozhat ez, s ráadásul mégjobban eltávolít a publikus aktivitástól! Ne azt bizonygassuk, hogy "mindenkinek lenne itt okos és mélyenszántó véleménye csak azért nem mondja el, mert fél", hogy aztán amikor a megkérdezett "utca -- Ady-téri folyosó -- embere" mégsem tudja vagy akarja -- érdeklődés vagy képek híján -- megoldani az élet értelmét másodfoku egyenletekben, átessünk a lóoldallára, s világfájdalmasan felsóhajtsunk, ezeknek csak a diszkrét érdeklődése van az kétségtelen ugyan, hogy a demokrácia csak azok számára releváns, akiknek véleményük, társainkat azonban ne csak olyasmivel traktáljuk, ami távol esik a világtól, szürke hétköznapiaktól, hanem kérdezzük olyan dolgokról is, amelyek közül befolyásolják életvitelüket. Ez azonban nem lehet féloldalas: ha a Gondolat jó példával járt előt akkor, amikor nem riadt vissza száraz jövedelmi adatok eladásától, akkor ne zárkózzon el azelől sem, hogy interjúkban, riportokban, szociográfiákban, elemző tanulmányokban is foglalkozzon tanulóitársai emberrel. Az életszínvonal dolga után vállalja fel az életminőséget is. A kijáró javak után a lelket megilletőnek is fordítson figyelmet. Mert mindez a jelenségek komplex szemlélete elől: aki ma Magyarországon a köz ügyeit javítani, az nem tártózkodhat a privátszféra anomáliáinak kúrájától sem. Ez ne a kiválasztottak gögös leereszkedésével, gombostűhegyretűző álbobjekciójával, hanem a miértekig elhatoló oknyomozással, empátiával, emberi sorsok bemutatásával. Hiszen a jó tollú, politikailag tudatosabb, szélesebb látókörű embereknek saját társaikat nem sajnálni vagy lenézni, vagy -- a démosz uralma propagálásakor -- dicsőíteni kell, hanem megérteni. Csak így remélhető, hogy nyitottak legyenek olyan dolgokra, amelyekbe aktívabb, politikussabb kollégáikkal bevonni őket.

Balogh Iván

+ + +
r.-.-

KONFERENCIA SZENTENDRÉN

ur Urbanológiai Társaság Közművelődés-Településfejlesztés címmel háromnapos konferenciát rendezett Szentendrén. Az ifjúsági alszekció tagjai olyan egyetemisták voltak, akik télen résztvettek a népművelési gyakorlaton. Az összesítés és vita ismertetése képtelenség lenne, így magpróbálom kiragadni a gazdag anyagból a számomra legérdekesebb beszélgetéseket, és remélem, sikerül valamit megismernem belőlük.

Először délután Huszár Tibor, az ELTE Szociológia tanszékének vezetője tartott előadást az értelmiségről, az értelmiség és az iskola, a környezet viszonyáról. A résztvevők -- saját tapasztalataikon túl -- az előadó "nem középiskolás fokon..." előadásából készültek. Merész, de sajnos igaznak tűnő megállapítással kezdte Huszár Tibor: "Korántsem elfogadott véleményem, hogy az egyetemek értelmiségképző intézmények". A szelektív iparfejlesztés és az erősen iparosodó mezőgazdaság kinevelt egy nagyszámú értelmiségi réteget, csak kérdés, hogy a szó klasszikus értelmében "értelmiség"-nek mondhatók-e ezek a műszaki szakemberek. És az ún. "kezelő-vezetők" megjelenésével meg merhetjük-e kockáztatni, hogy a szakemberképzés a szűkítésével /mert egyszerre minden nem megy/ a sokoldalúan művelt értelmiségről kerüljön a képzés középpontjába? Ha igen... Ha nem... "Itt fordul /fordulhat/ a kérdés tragédiává" -- mondta Huszár Tibor.

Értelmiségi funkcióra nevelés kérdésének vizsgálata sem hozott sok biztató eredményt. A középfoku oktatási intézményeket nézve szomorú képet kapunk: a szakmunkás -- zsákutca, a szakközép -- szerencsétlen "öszvér" /kevesebb a gimnáziumnál, annál inkább a szakmunkásképzőnél szakmaszerzési szempontból/, a gimnázium -- csak adatai mutatják meg, veszélye a behatárolódás. Ezek után jön az egyetem, ahol a képzésnek két problémája van: egyik ha politizál, a másik, ha nem politizál". "Az